

KŘÍŽOVÁ CESTA SE SV.FAUSTÝNOU

Milosrdný Pane, můj pastýři, chci věrně jít za tebou, chci tě následovat v mém životě stále dokonalejším způsobem, proto prosím, abys mi prostřednictvím rozjímání nad tvým utrpením udělil milost stále lepšího chápání tajemství duchovního života. Maria, Matko milosrdenství, vždy věrná Kristu, veď mě po stopách bolestného utrpení svého Syna a vypros mi potřebné milosti k plodnému prožívání této křížové cesty. Obětuji ji na úmysl: (např. Kněží, řeholních osob a všechny, kteří touží po dokonalosti).

1. zastavení - Pán Ježíš je odsouzen na smrt

"Velební a celá rada hledali křivé svědectví proti Ježíšovi, aby ho mohli odsoudit k smrti. Ale nenašli, ačkoli vystoupilo mnoho falešných svědků" (Mt 26, 59-60)

Ježíš: Nediv se, když tě někdy nevěnně posuzují. Já jsem z lásky k tobě jako první vypil tento kalich nevěnného utrpení (Dn. 289).

Když jsem byl před Herodem, vyprošoval jsem ti milost, aby ses dokázala povznést nad lidské pohrdání a věrně kráčela v mých šlépějích. (Dn. 1 164)

s. F. : Ježíši, jsme citliví na slova a dotyčným chceme hned odpovědět, ale nebereme v úvahu, zda je to Boží vůle, abychom mluvili. Duše, která mlčí je silná, žádné protiventství jí neuškodí, pokud vytrvá v mlčení. Duše, která mlčí je schopná nejhlubšího sjednocení s Bohem (Por. Dn. 477).

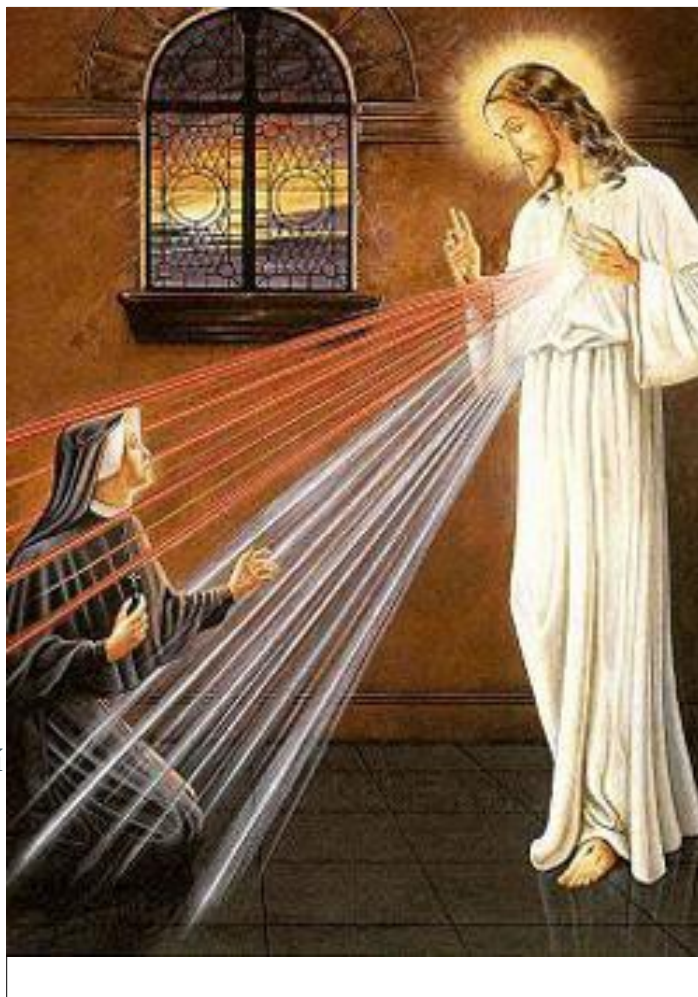
Milosrdný Ježíši, pomoz mi, abych dokázal přijmout každý lidský soud a nedopust', abych vyslovil odsuzující výrok o tobě v mých bližních.

2. zastavení - Pán Ježíš bere kříž

"Tehdy Pilát Ježíše vzal a dal ho zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vložili mu ji na hlavu a oblékli mu purpurový plášť. Přicházeli k němu, a říkali: " Buď zdrav, židovský králi! A bili ho po tváři. Ježíš vyšel ven s trnovou korunou a v purpurovém plášti. Pilát jim řekl: "Hle, člověk! Jakmile ho uviděli velekněží a jejich služebníci křičeli: " Ukřižuj! Ukřižuj ho! "(Jan 19, 1-3. 5-6)

Ježíš: Neboj se utrpení, já jsem s tebou (Dn. 151). Čím více si zamiluješ utrpení, tím bude tvá láska ke mně čistší (Por. Dn. 279).

s. F. : Ježíši, děkuji ti za každodenní malé kříže, za protiventství v mých záměrech, za těžkosti společného života, za špatné vysvětlování úmyslů, za ponížování jinými, za špatné zacházení s námi, za slabé zdraví a vyčerpání sil, za vzdávání se mé vůle, za obětování mého já, za neuznání v ničem, za zkrížení všech plánů (Por. Dn. 343)

Milosrdný Ježíši, nauč mě vážit si těžkosti života, každé utrpení a s láskou zvedat ten každodenní kříž.

3. zastavení - Pán Ježíš poprvé padá pod křížem

"Všichni jsme bloudili jako ovce, šli jsme, každý vlastní cestou, a Pán na něj uvalil nepravost nás všech. On však nesl hříchy mnohých a za zločince se přimlouval." (Iz 53, 6.12).

Ježíš: Neúmyslné pády duší nezadržují mou lásku vůči nim, (...) ani mi nevádí sjednocovat se s nimi, ale chyby, ačkoli nejmenší, avšak dobrovolné, překážejí mé milosti a takové duše nemohu zasypávat svými dary (Dn. 1 641).

s. F. : Ó můj Ježíši, jak moc jsem náchylná k špatnému. To mě nutí ustavičně bdít nad sebou, ale, nedám se odradit ničím, důvěřuji Boží milosti, které je i v největší bídě dostatek (Dn. 606).

Milosrdný Pane, ochraň mě před každou, byť nejmenší, avšak dobrovolnou a vědomou nevěrností.

4. zastavení - Pán Ježíš se setkává se svou Matkou

"Hle, tento je stanoven na pád a na povstání mnohých v Izraeli a na znamení, kterému se bude odporovat. A tvou vlastní duši pronikne meč" (Lk 2, 34-35).

Ježíš: Ačkoli všechny díla, které vznikají z mé vůle jsou vystaveny větším potížím, přece přemýšlej, zda byly některé z nich vystaveny tak velkým potížím, jak mé bezprostřední dílo - dílo vykoupení. Nesmíš se příliš zabývat protivenstvími (Dn. 1 643).

s. F. : spatřila jsem nejsvětější Pannu (...), která se přiblížila ke mně (...) a přivinula mě k sobě, a řekla mi tato slova: (...) Buď odvážná, neboj se zdánlivých překážek, ale upírej svůj zrak na utrpení mého Syna a takto zvítězíš (Dn. 449)

Maria, Matko milosrdenství, buď vždy při mně, zvláště v utrpení, jak si byla na křížové cestě svého Syna.

5. zastavení - Šimon pomáhá Pánu Ježíši nést kříž

"Jak ho vedli, chytili jistého Šimona z Kyrény, který se vracel z pole, a vložili na něj kříž, aby ho nesl za Ježíšem" (Lk 23, 26).

Ježíš: dopouštím (...) těžkosti (...), abych rozmnožil jeho zásluhy. Odměňuji ho ne za úspěšný výsledek, ale za trpělivost a námahu, kterou vykonává pro mě (Por. Dn. 86).

s. F: Ó, Ježíši můj, ty neodměňuješ za úspěch skutku, ale za upřímnou vůli a vynaloženou námahu. Proto jsem úplně klidná, i kdyby všechno mé počínání a námahy byly zničeny, nebo se nikdy neuskutečnily. Neboť když udělám vše, co je v mých silách, ostatní nezáleží ode mě (Dn. 952).

Ježíši, můj Pane, ať každá myšlenka, slovo, skutek budou provedeny výhradně z lásky k tobě. Očišťuj moje úmysly.

6. zastavení - Veronika podává Ježíši ručník

"Nemá podoby ani krásy, abychom hleděli na něj, a nemá vzezření, bychom toužili po něm. Opovržený a poslední z lidí, muž bolesti, který poznal utrpení, před jakým si zakrývají tvář, opovržený, a proto jsme si ho nevážili" (Iz 53, 2-3)

Ježíš: Věz o tom, že všechno dobré, co uděláš kterékoliv duši, přijímám, jakoby si to mně samému udělala (Dn. 1 768).

s. F. : Učím se od Ježíše být dobrá, od toho, který je samou dobrotou, abych mohla být nazvána dcerou nebeského otce (Dn. 669). Velká láska dokáže malé věci přeměňovat na velké a jen láska dává našim skutkům hodnotu (Dn. 303).

Pane Ježíši, můj mistře, učiň, aby mé oči, ruce, ústa, srdce ... byly milosrdné. Proměňuj mě v milosrdenství.

7. zastavení - Ježíš padá podruhé pod křížem

"Vskutku on nesl naše nemoci a našimi bolestmi se on obtížil, ale my jsme ho pokládali za zbitého, ztrestaného Bohem a pokořen" (Iz 53, 4).

Ježíš: Příčinou tvých pádů je to, že se příliš spoléháš sama na sebe a příliš málo se opírat o mě (Dn. 1 488). Věz, že sama od sebe nic nezmůžeš (Dn. 639). Dokonce ani moje milosti nejsi schopná přijmout bez mé zvláštní pomoci (Dn. 738).

s. F. : Ježíši nenechávej mě samotnou (...). Ty, Pane, víš, jaká jsem slabá. Jsem propastí bídy, jsem sama nicota, tak co bude na tom zvláštní, pokud mě necháš samotnou a padnu (Dn. 1 489). Takže, ty, Ježíši, musíš být stále při mně, jako matka při slabém dítěti - ba ještě více (Dn. 264).

Ať mě zvedá tvá milost, Pane, abych stále nepadal do stejných chyb, a když padnu, pomoz mi vstát a oslavovat tvé milosrdenství.

8. zastavení - Pán Ježíš napomíná plačící ženy

"Šel za ním velký zástup lidu a žen, které nad ním kvílely a naříkaly. Ježíš se k nim obrátil a řekl:" Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale plačte samy nad sebou "(Lk 23, 27-28).

Ježíš: Ó, jaká mi je milá živá víra (Dn. 1 420). Toužím, aby v přítomné chvíli bylo ve vás více víry (Dn. 352).

s. F. : Vroucně tě prosím, Pane, abys posiloval mou víru, abych se v každodenním a jednotvárném životě nenechala vést lidskou náladou, ale duchem. Ó, jak vše táhne člověka k zemi, avšak živá víra drží duši ve vyšších sférách a vlastní lásce předurčuje její patřičné místo - tedy poslední (Por. Dn. 210).

Milosrdný Pane, děkuji za křest a milost víry. Neustále znovu volám: Pane, věřím, pomoz mé víře!

9. zastavení - Pán Ježíš potřetí padá pod křížem

"Obětoval se, protože sám chtěl, a ústa ani neotevřel, jako beránka vedli ho na zabití a jako ovci, co oněmí před svým střihačem, ústa neotevřel. Pánu se však líbilo zdrtil ho utrpením" (Iz 53, 7. 10) .

Ježíš: Věz, že největší překážkou k svatosti je znechucení a neodůvodněný nepokoj , on ti odebírá možnost cvičit se v ctnostech (...). Já jsem vždy připraven ti odpustit. Kolikrát mě o to prosíš, tolikrát oslavuješ mé milosrdenství (Dn. 1 488).

s. F. : Můj Ježíši, navzdory tvým milostem, přece cítím a vidím celou svou bídu. Den začínám bojem a končím ho bojem. Sotva se dostanu z jedné potíže, už místo ní musím bojovat s deseti dalšími. Ale netrápím se s tím, protože dobře vím, že to je čas boje a nikoli pokoje (Dn. 606).

Milosrdný Pane, dávám ti to, co je výhradně mojí vlastností, tedy hřích a lidskou slabost. Prosím tě, ať se moje bída ztratí v tvém nekonečném milosrdenství.

10. zastavení - Ježíše svlékají ze šatů

"Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři části, pro každého vojáka jednu. Vzali i spodní oděv. Ale tento oděv byl beze švů, odshora vcelku utkaný. Proto si mezi sebou řekli:" Netrhejme ho, ale losujme o něj, čím bude! "Aby se naplnilo Písmo" (Jan 19, 23-24).

s. F. : Náhle stál Ježíš přede mnou, obnažený ze šatů, po celém těle pokrytý ranami. Oči se mu topili v slzách a krvi, tvář celá zohyzděná, pokrytá plivanci. Tu mi Pán řekl:

Ježíš: Nevěsta se musí podobat svému ženichovi.

s. F. : Pochopila jsem ta slova úplně. Zde není žádných pochybností. Mám se podobat Ježíši v utrpení a pokoře (Dn. 268).

Ježíši tichý a pokorný srdcem, učiň mé srdce podle srdce svého.

11. zastavení - Ježíše přibíjen na kříž

"A ti, co šli kolem, rouhali se mu: potřásali hlavami a říkali:" Ty, co zboříš chrám a za tři dny ho znova postavíš, zachraň sám sebe! Pokud si Boží Syn, sestup z kříže! "Podobně se mu posmívali i velekněží se zákoníky a staršími:" Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Je králem Izraele, ať nyní sestoupí z kříže, a uvěříme v něj! Spoléhal se na Boha, ať ho nyní vysvobodí, jestli ho má rád!" (Mt 27, 39-43).

Ježíš: Žákyně moje, měj velkou lásku, k těm, kteří ti způsobují utrpení, čiň dobře těm, kteří tě nenávidí (Dn. 1 628).

s. F. : Ó, můj Ježíši, ty víš kolik námahy to vyžaduje, abychom dokázali upřímně a s jednoduchostí přebývat s těmi, od kterých naše přirozenost utíká, nebo s těmi, kteří nám vědomě nebo i nevědomky způsobili bolest. Lidsky je to nemožné. V takových chvílích se snažím více než jindy spatřit v dané osobě tebe, můj Ježíši, a při pohledu na tebe, dělám dobře těm osobám (Por. Dn. 766).

Ó, Lásko nejčistší, kraluj v celé plnosti v mém srdci a pomáhej milovat to, co převyšuje lidskou míru (Por. Dn. 328).

12. zastavení - Pán Ježíš umírá na kříži

"Bylo už kolem dvanácté hodiny a nastala tma po celé zemi až do třetí hodiny odpoledne. A Ježíš zvolal mocným hlasem:" Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha! "Po těch slovech vydechl. (Lk 23, 44. 46). Když však přišli k Ježíšovi a viděli, že je už mrtvý, kosti mu nepolámaly, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda "(Jan 19, 33-34).

Ježíš: To vše pro spásu duší. Uvaž, (...) což děláš ty pro jejich spásu (Dn. 1 184).

s. F. : spatřila jsem Ježíše přibitého na kříž. Když Ježíš na něm chvíli visel, spatřila jsem celý zástup duší ukřižovaných tak, jako Ježíš. Viděla jsem i třetí a druhý zástup duší. Druhý zástup nebyl přibit na kříž, ale duše drželi kříž pevně v rukou, třetí zástup duší nebyl ani ukřižován, ani nedržel kříž v rukou pevně. Ty duše vlekli kříž za sebou a byli nespokojené. V tom Ježíš řekl:

Ježíš: Vidíš ty duše, které jsou mi podobné v utrpení a opovržení, tyto se mi budou podobat i v slávě. A ty, které se mi méně podobají v utrpení a opovržení, budou se mi méně podobat i v slávě (Dn. 446).

Ježíši, můj vykupiteli, skryj mě v hloubce svého srdce, abych posílená tvou milostí se ti mohla podobat v lásce kříže a mít podíl na tvé slávě.

13. zastavení - Ježíše skládají z kříže

"Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha, řka:" Tento člověk byl opravdu spravedlivý! "A celé zástupy těch, co se sešli na toto divadlo a viděli, co se děje, bili se do prsou a vraceli se domů. Všichni jeho známí stáli opodál "(Lk 23, 47-49).

Ježíš: Nejmilejší mi je duše, která pevně věří v mou dobrotu a ve všem se spolehla na mě. Nasytím ji svou důvěrou a dám jí vše, o co prosí (Dn. 453).

s. F. : Utíkám se k tvému milosrdenství, laskavý Bože, který si jen sám jediný dobrý. I když moje bída je velká a provinění četná, přece důvěřuji tvému milosrdenství, neboť jsi Bůh milosrdenství a od věků nebylo slyšet, ani nepamatuje zem, ani nebe, aby duše důvěřující tvému milosrdenství byla zklamaná (Dn. 1 730).

Milosrdný Ježíši, dennodenně rozmnožuj ve mně důvěru v tvé milosrdenství, abych vždy a všude vydával svědectví o tvé bezmezné dobrotě a lásce.

14. zastavení - Pána Ježíše pohřbívají

"Vzali Ježíšovo tělo a zavinuli ho do plátna s vonnými oleji, jak je u Židů zvykem pohřbívat. V těch místech, kde byl ukřižován, byla zahrada a v zahradě nový hrob, ve kterém ještě nikdo neležel. Tam tedy uložili Ježíše, protože byl židovský Přípravný den a hrob byl blízko "(Jan 19, 40-42).

Ježíš: Ještě nejsi ve vlasti, tak jdi posílená mou milostí a bojuj o mé království v lidských duších. Bojuj jako královské dítě a pamatuj, že velmi rychle projdou dny vyhnanství a s nimi i možnost sbírání zásluh pro nebe. Očekávám od tebe (...) velké množství duší, které budou ve věčnosti oslavovat mé milosrdenství (Dn. 1 489).

s. F .: Každé duši, kterou jsi mi svěřil, Ježíši, se budu snažit pomáhat modlitbou a obětí, aby v ní mohla působit tvá milost. Ó, velký milovníku duší, Ježíši můj, děkuji ti za tu velkou důvěru, že jsi dal do naší péče tyto duše (Dn. 245).

Dej, milosrdný Pane, aby ani jedna z těch duší, které si mi svěřil nezahynula.

Zdroj: misie.sk